

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Kisipar és házbérkrajcár.

Pécs, 1899. július 25.

Hegedüs miniszter azon töri a fejét, hogyan lehetne a súlyos válsággal küzdő magyar kisipart lábra állítani s erre vonatkozólag véleményt is kért a kereskedelmi és iparkamaráktól, melyek nem is fognak késni szebbnél-szebb javaslatokkal segítségére sietni a kereskedelmi miniszternek nemes munkájában.

A pécsi kamara ebben a tekintetben különösen kedvező helyzetben lesz, mert nemcsak szép tervekkel szolgálhat majd, hanem nálunk már tényleg életbeléptetett intézményekre is rámutathat, a melyek ha közvetlenül nem is szolgálnak a kisipar föllendítésére, de fényes tanubizonyosságai annak, hogy nálunk a kisiparosok és kiskereskedők helyzetének okvetlenül rózsásnak kell lennie.

Első sorban áll ez intézmények között a város által behozott házbérkrajcár, mert kétségtelen, hogy ilyen nagy terhet, mely főleg a kisiparost és kiskereskedőt érinti érzékenyen, józan észszel csak ott lehet behozni, ahol a helyi ipar és kereskedés a virágzásnak szokatlanul magas fokán áll. Nem is tételezhető föl ugyanis egy föladatát átérző, körültekintő és gondos hatóságról, hogy bármily magasztos cél megvalósítása végett ily rendkívüli terhet merne rakni az adózó polgárok vállaira, ha előbb meg nem győződött volna róla, hogy ezek

oly szerencsés viszonyok között leledzenek, miszerint ezt a terhet anyagi egzisztenciájuk veszélyeztetése nélkül el is bírják.

S mégis különös dolog, mióta a házbérkrajcár-adó a kormányhatósági jóváhagyást megnyerte s annak kivetése folyamatban van, alig mulik el nap, hogy a közönség köréből, de különösen kisiparosoktól és kiskereskedőktől panaszos leveleket ne kapnánk, a melyek a kis emberek nyomasztó helyzetét s az új tehernek rájuk nézve elviselhetetlen voltát rideg számadatokkal támogatva ecsetelik s arról tesznek tanubizonyosságot, hogy az a körültekintés, a tényleges viszonyoknak az a gondos mérlegelése, a melynek a hatóságot intézkedéseiben vezérelnie kellett volna, ennél a dolognál bizony teljességgel szem elől lett tévesztve.

Mert hát eltekintve itt egészen a házbérkrajcár-adó magasságától s így ennek a tehernek mindenkire nézve nyomasztó voltától, a legnagyobb fokban igazságtalannak is kell azt jeleznünk, mivel éppen a csekélyebb jövedelemmel bíró s a szó szoros értelmében a megélhetés súlyos gondjaival küzdő adózókat sokkal nagyobb arányban terheli meg, mint a nagy jövedelmek élvezőit. Ennek az igazságtalanságnak a kulcsa pedig abban rejlik, hogy az új adó alapját nem az adóalany jövedelme, hanem az általa fizetett házbér képezi, a melynek nagysága pedig éppen nem áll arányban az élvezett tiszta jövedelemmel, mert ezt

nagyban befolyásolja a család nagysága, az üzlet természete, bizonyos helyhez való kötöttsége stb., mind olyan körülmények, a melyek a magas házbért nem fényűzési kiadássá, hanem az általános üzleti nyereséget leolvasztó kényszerű költséggé minősítik.

De hogy a házbérkrajcár-adónak a kis emberekre nézve igazságtalan aránytalanságait kézzelfoghatóvá tegyük, lássunk egypár számadatokkal támogatott konkrét példát.

A háziúr csak a saját lakása után megadóztatott házbérösszeg után fizet házbérkrajcárt. Ha tehát a saját lakásának házbérijövedelme 400 frtban van fölveve, ezután fizet állami házbéradóban 64 frtot, házbérkrajcárban pedig 20 frtot. *A háziúr tehát állami adójának 3 1/4%-kát fizeti házbérkrajcár-adóban.*

Egy nagyobb iparos vagy kereskedő, aki 2000 frt adóalap után van III-ad osztályu kereseti adóval megróva, fizet egyenes állami adóban 200 frtot. Ha már most ez a nagyobb üzletember a lakása és üzlethelyisége után 1600 frt házbért fizet, az ez után járó házbérkrajcár már 80 frtot tesz. *Az ilyen nagykereskedő és nagyiparos tehát már állami adójának 40%-kát fizeti házbérkrajcárban.*

Lássuk most a kisiparost és kiskereskedőt. Vegyünk egy olyan kis üzletembert, aki 150 frt adóalap után fizeti a III. oszt. kereseti adót, a kinek állami adója tehát 15 frtot tesz ki. Egy ilyen iparos vagy

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Imakönyvem.

Van nekem egy aranyos kis
Régi imakönyvem;
Sokszor hullt már lapjaira
Sok, sok igaz könyvem.
Talán ezért őrzöm féltve
S becsülöm, mint ereklyét —
. . . No meg! ebbe temettem el
Szívem első szerelmét . . .

Szép selyem kép — tőle kaptam —
Van elrejtve benne:
Kisded Jézust ábrázolja
Jászolyában fekve.
Egyik sarkon gyémántbetűs
Gyöngysorokra lelhetek;
Üdvözítő imádság az,
Szíved szava: szerelmed.

Mellette két újabb emlék:
Szegefű zörgő szirma
S egy kevés aranyhajadból
Rózsaszín papirba' . . .
Elmult tavasz langy fuvalma
Ringatja el lelkemet

S álmodom a földi üdvörl,
Mely nekem már elveszett! . . .

Ereklyém e kopott kis könyv,
Szentek az emlékek;
Szívem első szerelméről,
Tavaszi regélnek.
S hogy fagyasztó tél borult rá,
Sokszor meg is siratom . . .
Fájdalmamban tiszta balzsam:
Imádság a vigaszom!

Szendrói József.

A vallomás.

(Gumpfenberg H.)

— A „Pécsi Figyelő“ számára fordította: K. Ö. —

Hármat ütött a toronyóra, mikor a szakadó esőben a vasut felé siettem. Három óra négy perckor indult a gyorsvonat, a melyen délvidékre akartam utazni. Ott Dél-Tirol keleti sarkában telepedett le egy jó barátom, lakása egy félreeső sarokban, félig dűledező állapotban levő lovagvár volt, de épen ez vonzott, azért egy cseppet sem sajnáltam a bajor hegyeket, mikor barátom, ki, melleleg mondva, agglégény és festő volt, mint én, hívásának engedtem és utra keltem, hogy a szép évszaknak hátralevő részét a regényes lovag-

várban átálmodozzam. Mert a magamfajta ember az egész évet szokta átélvezni és szörnyen sajnálkozik azok felett, akik csak egypár hetet a nyárból tudnak felhasználni arra, hogy bensőleg és külsőleg is kissé restaurálhassák magukat . . .

Tehát: nem volt mit késlekednem. A vonat már berobogott a pályaudvarba, mikor a táskámmal és festőszekrényemmel a pályaudvarba érkeztem. A kalauz, ki már az indulásra akart jelt adni, boszusan ajtót nyitott. Megjegyzem, hogy másodosztályu kupéajtót! Mert ha épen pénzem van, kényelmesen szeretek utazni, akkor pedig volt pénzem, mert ijesztő hosszú szünet után egy festményen tudtam épen túladni.

Az ajtó nagy robajjal bezáródott, holmim a podgyászhalóba, édes magam pedig a duzzadó vánkosok közé repült, — egy fűtyentés és megindultunk.

Most szemlét tartottam az utitársaság felett. Ez csak két személyből állott. Egy kifogástalanul öltözött térfiuból és egy csinos hölgyből. A férfi java korában volt, csontos arcát körszakáll fedte és fején, mely édesded álomban aláhanyatlott, színes sapka volt. A nő barna volt és határozott szépség. Ugy husz év körül lehetett. Elegáns uti ruha volt rajta és könnyű fehér fátyol és nem aludt. Köszönésemet gyenge fejbólintással viszonozta és szeméből egy különös, varakozásteli tekintet

szatócs örülhet. ha családja számára lakást s üzlete számára műhelyt és boltot évi 300 frt bérért kap, mert egészen az Isten háta mögé nem mehet s pincelakásban sem tarthat üzletet. Már pedig ez után a házbérszeg után 15 frt házbérekrajcárt kell fizetnie. Vagyis az ilyen *kisiparos és kis-kereskedő házbérekrajcár-adója állami adójának 100%-kát teszi ki.*

Hol van itt az osztó igazság? Egy olyan kis üzletember, akit az állam csak 150 frt jövedelem után adóztat meg, már csakugyan olyan páriája a társadalomnak, akit senki sem vádolhat túlzással, ha arról panaszkodik, hogy alig tudja a maga és hozzátartozói számára máról-holnapra előteremtteni a betevő falatot, s az ilyen nyomorult existenciát terhelik meg 100% újabb adóval, hogy a város tisztviselőinek gondtalan életet biztosíthassanak.

Persze erre azzal válaszolnak a torony alatt, hogy mi még nem panaszkodhatunk, mert vannak ám más városok, a hol a városi pótdadó a 100%-kot is meghaladja. Hát mi talán különben vagyunk? Igaz, hogy nálunk városi pótdádnak csak 42%-kot neveznek, mert a többit mindenféle más címek alá rejtegetik, de a fizetésnél mégis csak kitűnik, hogy a pótlékok közel járnak a 200%-hoz is.

Vegyük csak a fentebbi 150 frtos adóalappal bíró kis üzletembert s lássuk mit fizet ez városi pótlékokban.

Hát fizeti a 42%-kos általános pótdadót . . .	6 frt 30 krt,
törvényhatósági utadót . . .	1 frt 50 krt,
vizadót	— frt 75 krt,
vizbért (1 konyha, üzlet-helyiség, 2 szoba) . . .	2 frt 50 krt,
házbérekrajcárt	15 frtot,

összesen 26 frt 05 krt;

tehát 15 frt egyenes *állami adójának 173²/₃%-kát.*

Ha még hozzávesszük, hogy az egyenes állami adón kívül fizet 1 frt 80 kr. általános jövedelmi pótdadót, 80 kr. kamarai illetéket, 2 frt ipartestületi illetéket, hát kitűnik, hogy *150 frt jövedelemből 45 frt 65 kr., tehát csaknem egy harmadrész el-megy közadoba.*

Mindez azonban még csak a közvetlen adótarozást képezi; hol vannak még a közvetett adózások, a melyeknek kifundálásában oly nagyok a torony alatti urak? Itt van mindjárt a fölemelt helypénztariffa, a melynek többletjövedelme szintén csak az adózó polgárok zsebéből telik, mert az a vidéki eladó bizony áthárítja a helypénzt a helybeli vevőkre.

Itt van aztán az új vasuti vámtariffa, a melynek révén az üzletember újabb adóval lesz megterhelve behozatott áru után. Jön az új hus-, bor- és szeszfogyasztási városi pótlék s most a házbérekrajcár után már nem skrupulózuskodik a közgyűlés ezek behozatalánál, mint megtette még pár évvel ezelőtt, mikor a már engedélyezett husfogyasztási pótlékot sem engedte szedetni a lakosság nyomasztó helyzetére való tekintettel.

Mindezek betetőzésésül megdrágul a cukor, meg a petroleum az új adóemelések révén s ezzel teljessé válik az a rózsás helyzet, amely megokolta tette a legigazságtalanabb adónemnek, a házbérekrajcárnak a behozatalát, hogy fölemelhesük a javadalmazását annak a tisztikárnak, a melynek legtöbb tagja a legutóbbi pár év alatt ugyanis magasabb fizetésbe lépett elő.

Csak rajta uraim, folytassák ebben az irányban még egypár évig s a város a tisztikarból s a szegényház lakóiból fog állni, mert aki végkép tönkre jutni nem akar, szökni fog agyonboldogított városunkból.

Éreztem, hogy köztünk valaminek kell történnie és hogy bájos utitársnóm keresi az alkalmat, hogy szenvedéseinek okát velem közölhesse. Az alkalom kedvező volt, ezt nem volt szabad neki elmulasztania, az ember felébredése minden percben véget vethet az alkalmas pillanatnak. De hát mért habozik? De vajjon ő kezdjen-e bele a beszédbe? Ezt csak nem kívánhatom tőle. Jó lesz, ha én kezdem meg a beszédet. Egy pár szó az időjárásról, az utazásról, vagy egyéb dologról, csak nem sértheti meg, minden törekvésem csak nem lehet más, minthogy szórakoztassam. A kezdet után a többi csak úgy magától jő . . .

Mialatt ez úgy hamarosan átvillant az agyamon, úgy tetszett nekem, hogy tekintete ismét rajtam nyugszik. Feltekintek — csakugyan úgy volt! És mi több, — fátýol már nem fõdi arcát és már egészen közel hozzám, szemközt velem foglal helyet. És még mielőtt a beszédbe foghatnék, hirtelen hozzám hajol, — hát csakugyan arra szánta magát, hogy szerencsétlenségét elmondja nekem?

— Uram! — rebegi csendes, dallamos, idegenszerű kiejtéssel, — bocsánatot kérek . . .

— Nagyságos asszonyom, — susogtam hirtelen vissza — parancsoljon velem!

— Bocsánatot kérek, — ismétli és meg-
rázza bájos fejcskéjét — csak keveset tudok magyarul . . . borzasztó hõség van itt és az uram, az a jó ember oly jól alszik, sajnálom felkelteni, nyisson kérem egy ablakot, én már próbáltam, de nagyon nehéz, nem bírok vele . . .

Szigetvári levél.

Szigetvár, 1899. július 24.

Elvezvén az arany szabadságomat, meguntam már a pécsi meleg napokat, egy kis légváltoztatás kedvéért, no meg az én Tóth Pista kedves barátom szives vendéglátásáért s hozzá az idevaló uri és intelligens polgári elemek barátságáért a mult vasárnap kirándultam Szigetvárra.

A szives látást eléggé bizonyítja az, hogy még ma is togva tartanak a szigetváriak.

Különös, hogy a pécsi vasuti jegyváltásnál éppen a mi dr. Zárainkkal találkozom.

— Hová? kérdi Ő.

— Szigetvárra.

— Én is.

Néhány nap előtt pedig a bpesti keleti pálya jegyváltójánál találkozánk.

— Hová? kérdi Ő.

— Pécsre.

— Én is.

Denique a sors kétszer is összehozott bennünket, csak hogy először mind ketten hazafelé siettünk Budapestre; most pedig el Pécsre: én nagyokat mulatni, ő pedig, mint később megtudtam, — funkcionálni.

Szigetvárra érkezve és elhaladva a városháza mellett, melyen egy hatalmas trikolor lengedezése hirdette, hogy itt valamelyes ünnepségnek kell történnie, miről az én vendéglátó kedves házigazdám csakhamar fel is világosított, mondván: *hogy ma nyitattik meg az iparostanoncok kiállítását.*

Igy azonnal meg volt előttem magyarázva dr. Záraynak ide jöveteli célja és az, hogy a derék titkárunk még vasárnap sem *munkaszünetel.*

És csakugyan nem, mert a városháza udvari részében levő két tágas szobában az iparostanoncok munkakiállítását, *Valda Lajos* elnök, *Varga Sándor* iparhatósági biztos és *Farkas Gyula* előljárók hatásos szép beszédekkel megnyitván, a szép törekvést, a célt, az eredményt s magát az ipart dr. *Záray* a tőle megszokott tárgyilagos és magvas szavakkal méltatván, a megnyitó ünnepélyesség 29 fokos melegben befejeztetvén, a közönségnek szemlére átadatott.

Az ember szinte kételkedéssel fogadja a kiállított munkák tüzetes meg szemlélése után azt, hogy a kiállított tárgyak csakugyan tanoncok kezeiből kerültek a kiállítás színhelyére.

Vannak a kiállított tárgyak között egyes cikkek, melyek remek számba mehetnének.

Rajzokban különösen bővelkedik a kiállítás s ezek közt van néhány meglepően figyelemre méltó s ez a siker egyedül *Kopeczky Antal* tanító érdeme.

Rajz munkájukkal kitűntek: *Kasza Géza*, *Tavali Nándor*, *Kaizer József*, *Holdonner András*, *Minarek Géza*, *Krepsz Mihály*, *Lang László*, *Tikos József*, *Gyormosy Ferenc*, *Albrecht Ottó*, *Rösler János*, *Gregorics Gyula*, *Tiboly István*.

Bádigos és kovács munkában: *Bogyó Frigyes*, *Krnehi Ferenc*, *Szilák József*, *Kovács Géza*, *Szabó Ferenc*, *Sziládi Kálmán*, *Tóth Mihály*.

Egy festménnyel: *Ónody György*.
Cipész munkával: *Berta József*, *Rackó István*, *Majtonics Ferenc*, *Londl Antal*, *Krepsz Mihály*, *Hegedüs József*, *Balog József*, *Graf József*, *Berek Ferenc*, *Siptár János*, *Kovács József*, *Gebauer Ferenc*, *Gecsek József*.

Fodrász munkával: *Fischer Károly*, *Kari József*, *Somogyi Béla*.

Szabó munkával: *Rösler János*, *Schwarz Muki*.

Szövő munkával: *Hell András*.
Kárpitos munkával: *Albrecht Ottó*.
Asztalos munkával: *Mészáros Sándor*, *Breitling István*, *Horváth János*, *Hoffer Vilmos*.

Bognár munkával: *Till Béla*, *Moring*

ért, mely azonnal feltűnt, mivel messze túlhaladta köszönésem közömbös viszonzását.

És most, ahogy újra ránézek, ismét csak az ő tekintetével találkozom, mely bizonyára már nem lehetett véletlen. Zavarba jött, hogy ezt észrevettem és hirtelen az ablak felé fordította gyönyörű, de halovány arcát. És e mellett a benső gyötrelem oly világos jeleit láttam a szép asszony arcán, hogy felületes kíváncsiságom a legbensőbb részvétté változott át.

Nem lehettem tovább kétségben, ez a gyönyörű teremtés lelkileg nagyon szenvedhet és arról sem, hogy tőlem, habár csak ösztönszerűleg is, valami segítségét vár.

De miben állhat utitársnóm segítséget kereső lelki kinja?

Alig hogy magamban felvettem ezt a kérdést, máris sült számárnak neveztem magam. Hát nincs előttem, közvetlenül szemeim előtt, szerencsétlen házasságának minden nyomorusága? Férje, ott azzal a szögletes, semmit mondó tucatfejével, alszik! Ily angyal az oldala mellett és ő alszik közönyösen, állati tompaságában. Ahogy most, úgy bizonyára más-kor is csak elhanyagolja ily botrányos módon!

Ily gondolatok között harmadszor is utitársnómra néztem és tekinteteink ismét találkoztak. És amíg balkezével idegesen babrált utitáskája lakatján, nagy barna szemeiben a bizalom és esdeklés félreismerhetetlen lángja lobogott, oly mértékben, hogy tüzes tekintete alatt megrázkódtam és zavartan félretekinttem.

János és külön egy kovácsművel Tavali Nándor.

Általában az iparos tanoncok ez idei kiállítása nagy haladásra vall.

Szigetvár kis város, de a haladásnak igazán eklatáns jeleivel találkozunk minden téren.

Csak előre, így lehet egy kis városból egykor — nagy és boldog.

. . . ő.

Hirek.

Pécs, 1899 július 25.

Szárnyakon a városon át.

(Az én fecském.)

Furcsa dolog ilyenkor fecskékről írni, hiszen annak elmúlt már, vagy nincs még itt a szezonja, mert a fecskékről csak akkor illik dalt zengeni, ha tavasszal jönnek, s ősszel elhurcolkodnak oda, ahol örökös tavasz, fénylő napsugár van.

Az én fecskémet azonban érdemes ám megénekelni szezonon kívül is, annyira tudálékosak s oly édesen szemtelenek.

Ide rakták fészkeiket a kis imposztorok az ablakom fölé, s valahányszor csak betérek kicsiny otthonom szerény szobáscskájába, olyan hangos csiripelést visznek véghez, hogy bosszankodva fenyegetem meg őket. De ugylátszik nem nagy előttük a tekintélyem, mert akár hányszor megesik, hogy mikor javában szidom őket, a fecske családító, bizonyos krakélereskedő poséban kiáll a fészek szélére, s úgy csattog felém, mintha azt mondaná:

— Baja van az urnak! Állunk elébe!

Még azok a sárga száju tacskó fecske fiókok is kidugják apró fejecskéiket a puha fészekből, s az apjuk védő szárnyai mellől, kedves impertinenciával veszekednek velem, csipegnek, hogy hangos lesz tőlük az udvar.

Aztán érdekesek ám ezek a kis állatok, ha úgy reggel felé vetődöm haza.

Nyár van. Korán megvirrad. De a felkelő nap legelső sugára már ébren találja őket, s mikor kótyagos fejjel hazavánszorogva azzal csititom feltámadó lelkiismeretemet, hogy hiszen nagyon korán van még, alig hogy a lakásom ajtaja elé érek, ott áll a pörlekedő, a fecske anyó képében.

Valami kövér, meghízott kukacot tart a csőrében s bizonyos fölnyúlva néz le rám fészke széléről, aztán mintha szándékosan tenné befelé fordul, s végig eteti fiókjait, melyek hangosan csipogva tájtják ki sárga szélű csőröcskéiket.

Mikor aztán elvégezte a dolgát öntudatosan fordul felém, s kezdődik a prédikáció. Szét terjeszti apró selymes szárnyait, s csipog ilyeténképen:

— No gézengúz lump fráter! Hát illik ilyenkor haza járni! Ez a tisztesség? No nézd te javithatlan éjji bagoly, mire te hazavetődöl a korcsma és kávéház füstterhes légköréből, vasalatlan keppel, szédülő fejjel, akkorára én már rendben hagytam kicsinyeimmet, kenyér után futkostam, s meg is etettem őket! Szégyeld magad, te nagy, te hatalmas ember!

S tán hogy megvetését jobban éreztesse velem, hirtelen büszkén terjeszti ki szárnyait, nehányszor körül repül az udvarban, aztán nyíl sebességgel eltűnik a levegőben, élelmet keresni kicsinyei számára. Én meg szégyenkezve huzom szememre a kalapot, s sietek befelé, nehogy még itt találjon a kis fecske ha visszatér!

Lehet, hogy tán nem is nekem szól a kis fecskének a hangos csiripelése, s tán képzeletem szárnyai ragadnak el, midőn megérteni vélem őket, de annyi bizonyos, hogy a szívemhez vannak növe annak a puha fészeknek kicsiny lakói, s szívszorongva gondolok már ma az őszre, ha elszakadnak majd tőlem, ha elmennek messze-messze keletre, s köny-

gyúlik a szemembe, ha eszembe jut, hogy látom e még őket valaha!

(Ansichts kártya a vízben.)

Eddig úgy szólt a nóta, melyet a Zenélő Magyarországon »műdal«-nak kereszteltek el, hogy:

»Szalmaszál a vízbe' a vízbe'

Engem rendőr vízbe'

De most megváltoztatta ezt a »műdal« egy aranyos babaarcu barna asszonyka, ki onnan a Balaton mellékéről küldött »látó képes levelező lapot« az urának. Azóta a szalmaözvegyek nagytáborában az a nóta hangzik, hogy:

»Ansichts kártya a vízben« . . .

Mert a barna asszonyka azt írta a Tihany látképével ellátott levelező lapon:

»Édes öregem! Itt a Balaton kék habjaiban írom ezt a levelező lapot, s míg a csipkés fodros hullámok ringva ölelnek körül, reád gondol

szerető

M a n c i d . «

Hát ez eléggé eredeti ötlet a barna asszonykától, hogy a hullámok között is férjére gondolt, ki nem lévén abban a kellemes helyzetben, hogy a tenger fenekéről levelezhessen, tán az asztal alól fog szerelmet vallani a távolban lévő asszonykának?

Mint a szalmaözvegyek asztaltársaságának néhány rossz nyelvű tagja beszéli, a megtisztelt férj nagyban készül, hogy ő is meglepetésben részesítse a feleségét, s már a napokban szintén a »fürdőből« fog »Ansichts« kártyát meneszteni a Balaton mellékére.

Ugyan mit szól majd hozzá az asszonyka?

(Sötét kép.)

A mint reggel, úgy nyolc óra tájban népesedni kezdenek a toronyalja rendőrségi folyosói, a sok várakozó ügyesbajos ügyfél között egy fiatal leányka vont a magára a folyosón ácsorgók figyelmét.

Olyan egykedvűen, minden félelem vagy szorongás nélkül jár föl és alá, csak néha igazit egyet fehér, csipkebetétes karton ruháscskáján, aztán megint, szinte öntudatlanul bámolnak szét azok a fekete bogárszemek a sárgaszalagos bé-bé kalap alól.

A fiatal leány üde arcán meglátszik még az ártatlanság himpora s így valószínűtlen, hogy azok közül a szerencsétlenek közül való, kik »rendőri felügyelet« alatt állanak.

Most még nem azok közül való, de néhány pillanat múlva? Isten tudja . . . talán már az lesz!

Most amint felér hivatalába a főkapitány, a kis leányon egyszerre sajtáságos izgatottság vesz erőt, idegesen jár fel és alá s minden percben megkérdezi az ajtón állót:

— Be lehet már menni?

Végre aztán rá kerül a sor. Még egy mély sóhaj tör ki a leányka kebléből s a következő pillanatban elszántan lépi át a hivatali szoba küszöbét, csak akkor döbben meg kissé, mikor szemben találja magát ami jószágos, de szigorú arcú főkapitányunkkal.

A két bogárszem egy pillanatig fürkészőleg tapad a főkapitány arcára, mely ugylátszik bizalmat keltett, mert a kis leány szájából megindult a szóáradat, szemeiből a könnyek patakja:

— Szegény szerencsétlen leány vagyok. Édes anyám meghalt, atyám mostohát hozott a házhoz, a ki . . .

S itt elfullad a szegény leány-gyermek hangja, ki mikor magához tér, elmondja fiatal életének tragédiáját, mely méltó volna Zola Emil tollára.

Az anyja elhalt, apja néhány hónap múlva mostohát hozott a házhoz. Könnyelmű, ledér teremtést, ki két marokkal szórja a pénzt, a miből pedig, az apja csekély keresetét tekintve, csak kevés van. Így hát beköszöntött a nyo-

mor, a könyörgő leányka egy kis testvérével már az éhség küszöbén áll. És a barna haju, fehér ruhás leányka jobb időket látva, bizony alig tanult valamit, a mivel a mai világban pénzt lehetne keresni, szépségén és ártatlanságán kívül nincs egyebe, de viszont büszkesége nem engedi meg, hogy mostohájától könyöradományként elfogadja annak morzsáit, a mi őt egészben joggal megilleti.

Annyi fájdalmas lemondás, annyi bánat, küzdés és erély hangzik ki szavaiból, mikor a főkapitány atyai intelmére, villogó szemekkel mondja:

— Nem bánom! Inkább eladom magamat, de nem élek a mostohámnak kegyelemkenyerén!

Aztán megtörténik a hivatalos aktus, a kis bé-bé-kalapos, fehér ruhás leányka neve bele kerül a nyilvántartásba!

S midőn este az első csillag feltűnik az égen, a hold kacérkodva dugja ki fejét a fellegek mögül, a Király-utca éjjeli lepkéinek száma megszorog azzal a baba arcú kis leánnyal, ki szívszorongva, könnyes szemekkel várja az első vendégét, az első pénzt.

S reggelre gyűrött lesz az a csipkebetétes, hófehér kartonruha, a leányka arcáról letűnnek azok a hamvas piros rózsák, tért engednek a bűnös sápadtságnak

Egy csillag hullott le a tejutas tiszta égről, még néhányszor megvilan estében, aztán elvész a sötét mindenségben: egy ártatlanság veszett el, a hétköznapi élet fertőző, társadalmi posványában!

Horkai Elemér.

Naptár 1899. július 26-án.

Naptár: szerda, július 26. — Róm. kath.: Anna. — Prot.: Anna. — Görög-kele.: (jul. 14.) Aquilla. — Zsidó: Ab 19. — Nap kel 4 óra 33 perckor; nyugszik 7 óra 40 perckor. — Hold kel 9 óra 36 perckor este; nyugszik 9 óra 30 perckor délelőtt.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg eső, zivatarok, hőstüledés várhatók.

— (Személyi hir.) Br. Fejérváry Imre főispán ma este, a nyolc órai gyorsvo-nattal Budapestről hazaérkezik.

— (Száz éves gimnázium.) A csurgói ev. reform. gimnázium száz éves fennállásának jubileumát szeptember hó 14-én üli meg. Ugyanekkor avatják fel az intézet új épületét is. Az ünnepélyen jelen lesznek a főgimnáziumnak összes volt s még élő növendékei.

— (Meleg napok.) A hűvös, esős napok után az időjárás majdnem átmenet nélkül kánikulai forróságba csapott át. A melegség már a reggeli órákban kezdődik és déltájban a hőség már valóságos afrikai arányokat ölt, úgy, hogy az aszfalt olvadását nem csak annak puhasága, hanem erős, átható szaga is elámulja, mi a rajta való közlekedést épséggel nem teszi kellemesebbé. A hőséget az esti órák sem apasztják le lényegesen, csak az éjszaka hoz egy kis enyhülést a libegő, tikadó emberiségnek. Ma már szívesen vennénk abból a sok esőből, a mely a mult hetekben ugyancsak sok kellemetlenséget okozott nemcsak a vidéken, a hol az aratást tartóztatta, hanem a fővárosban is, a hol esernyő nélkül az utcára sem lehetett lépni. Némely helyen ad ugyan az Isten esőt, de nincs benne köszönet, mert viharral jön és nagy pusztítókat visz véghez. Így Kuttiban, Morvaországban tegnapelőtt nagy vihar dühöngött és a villám egy öreg házaspárt sujtott agyon. — Berlinben a hőség még kiállhatatlanabb, mint nálunk. A héten ott is emberélet esett áldozatul a viharoknak. Egy Möller nevű idős hölgyet

ugyanis egy közeli kiránduló helyen ért utól a fürgeteg és másnap úgy találták meg villám-sújtotta holttestét az erdő szélén. A berlini utcákon az utóbbi napokban nem kevesebb, mint 102 ebet ért napszúrás, melyeket az állatvédők egyet kórházába szállítottak. — Londonban szintén óriási hőség uralkodik. A hőmérő 82 Fahrenheit fokot mutat árnyékban, a hőség annál elviselhetetlenebb, mert csepp szellő sem enyhíti. A rendkívüli forróságnak már számos áldozata van az angol fővárosban. — A bécsiek szintén sokat panaszkodnak a nagy melegség miatt és a ki csak teheti a közeli nyaralóhelyekre menekül a város türethetetlen levegőjéből.

— **(Államvasuti kezelőnői állások.)** A kereskedelmi miniszter 1897-ben elhatározta, hogy kezelőnői alkalmazás iránt nem fogad el kérvényeket. Ennek az intézkedésnek az szolgálta alapjául, hogy kezelőnői állásokra első sorban az államvasutak alkalmazottainak özvegyei és árvái tarthatnak igényt. Az igényt szerettek és előjegyzettek száma pedig már akkor is több százra ment. Mint-hogy a helyzet azóta nem javult és az említett miniszteri elhatározás dacára is érkeznek kérvények, a kereskedelmi miniszter utasította az államvasutak igazgatóságát, hogy a nagyközönségnek hozza figyelmébe az érintett elhatározást.

— **(Mocsai eset kicsiben.)** Köteles József nagyatádi uradalmi kocsis már 25 éve szolgálja becsülettel az uradalmat, mégis megtörtént fiával az a szomorú eset, hogy a múlt hét egyik estjén egy megyei hatósági személy véresre verte, úgy, hogy orrán-száján elindult a vér s mikor ő mint apa, fia segítségére sietett, neki is kijutott a nyaklevesekből és fojtogatásokból. S mindez azért sikerült a hivatalos támadónak, mert balkezeiben revolvert tartott s agyonlövessel fenyegette azt, a ki erélyes védekezést mert volna megkísérteni. Az esetnek tanúi voltak: Gries Jakab uradalmi ispánnak a felesége, kihez a fiu épen üzenetet hozott a számtartótól és Mautner Matild n.-atádi lakosok. Gries Jakabné szót is tett a fiuért és igazolta, hogy jó járatban van, ez azonban mitsem használt. Ez eset után Köteles József elment egy ügyvédhez, ez azonban orvosi látteleletet kívánt, mielőtt a fenytő följelentését megtenné és az orvos ezt ki is állította volna, de megjelent nála egy másik hatósági személy és a láttelelet maig sincsen kiállítva. Köteles József már most látván, hogy senkitől sem kap támogatást, a sajtóhoz akart fordulni, de nem talált embert egész N.-Atádon, a kinek bátorsága lett volna az esetet úgy megírni a mint történt. Be kellett mennie tehát Nagy-Kanizsára s onnan iratta meg, hozzáfűzve azt a kérdést, hogy ha az urak és hatósági személyek így bánnak a vagyontalan munkás emberrel, vajjon nem maguk terjesztik-e a szocializmust és anarchizmust?!

— **(A tandem bicikli haszna.)** Két pécsi fiatal ur — kik különben elválaszthatlan jóbarátok — eme Castor és Polux-iáda ecsetelésére egy tandem-biciklit vásároltak, melynek tudvalevőleg két ülése van s ezen rándultak ki Rácváros felé, mely utjokban egészen Görcsönyig értek ki. Itt aztán megtörtént velük az az eset, hogy egy falusi kutya,

mely legkevésbé sincs hozzászokva keréken járó emberekhez, ijedten nekiugratott a biciklinek, minek következtében Castor leszédülvén a gépről, magával rántotta Pollux-ot is. Szerencsére a kutya gazdája még idejekorán észrevette a balesetet, mert különben megesett volna, hogy a két fiatal ur, mint a baráti szeretet biciklis martirjai, elrongyolódott dressel kerültek volna el a kutya fogai közül, mely nem áll még műveltség dolgában azon a nívón, hogy megértse azt, mit jelent két barátnak tandem-biciklin utazni!

— **(Rejtélyes bűntény.)** Mint értesülünk, Rétfalu község határában a napokban az utszéli árokban egy embert találtak, ki vérében feküdt s mellén egy szúrás okozta seb tátongott. Az ismeretlen, súlyosan sérült embert beszállították az eszéki kórházba, ahol azonban még eddig sem sikerült a sebesült kilétét megtudni. Miután a sebesült ember mellett semmiféle fegyvert nem találtak, kizártnak tartják az öngyilkossági kísérlet lehetőségét s valószínű, hogy a támadás boszu műve volt. A valódi tényállást majd a megindított vizsgálat fogja kideríteni. A kórházba szállított ember sérülése, bár súlyos, nem életveszélyes, mert a kés, melylyel a sebet ejtették, szerencsére nemesebb részeket nem sértett.

— **(Pályázat.)** A pécsi kir. törvényszék elnöke egy a pécsi kir. törvényszéknél betöltendő III-ad osztályú irodaszolgai állásra hirdet pályázatot. A betöltendő állás 250 frt évi fizetés, 70 frt lakbér és 50 frt ruhaátalánnyal van javadalmazva. Pályázati határidő f. é. augusztus hó 28-ika.

— **(Szurkáló éjjeli őr.)** Görcsönyben eredeti eset történt a napokban. Az ot-tani korcsmában Csike János mulatott egy társasággal, a mikor bement a korcsmába Vice János éjjeli őr, a ki szuronyos puskájával fenyegetett mindenkit, hogy meg fogja őket gyilkolni. Csike és társai el akarták tőle venni a szuronyos fegyvert, a mivel elkezdett hadonázni és Csikét oldalba szurta. A megszurtt ember feljelentette a szurkáló éjjeli ört a bíróságnál.

— **(Elcsipett csavargók.)** Az elmúlt éjjel a rendőrség a Kálvária-utcán két berugott legényt tartóztatott le, kik nem tudták magukat igazolni. Az egyik Haudegh János kőműves inas, a másik Fräuer Péter lakatos legény. Mindkettőt illetőségi helyük kipuhatolása után el fogják toloncolni.

— **(Megszökött béreslegény.)** Még ebben a fullasztó kánikulai melegben is van kedvük szökni az embereknek. Mutatja ezt leginkább Molnár János regényei béres legény esete — ki mint a gazdája panaszoja — tegnapelőtt megszökött tőle, most mikor a legnagyobb dolog idő van. Miután a legény távoztával mi sem hiányzik a ház körül, bizonyos, hogy nem holmi félrelépés készítette a legényt a szökésre, s így annak okát majd a megindított nyomozás fogja kideríteni.

— **(Gazdasági tudósító.)** A földmivelésügyi m. kir. miniszter Pavlicsek Leo pusztatüskei lakost Tolnavármegye dombóvári járására nézve a gazdasági tudósítói tiszttel bizta meg.

— **(Tüdővész-bacillusok a margarinban.)** A berlini higiénikus kongresszuson megállapították, hogy a margarinak

nevezett művajban tüdővész-bacillusok vannak s így az az egészségnek ártalmas. Pécssett szigoruan ellenőrizték és ellenőrzik is a margarin forgalomba hozatalát s ez az oka, hogy nálunk manapság alig van már margarin. A mi jobb is, mert árulni úgy sem volna már szabad, mikor az orvosok kimondták róla, hogy a tüdővést terjeszti.

— **(Berthold, a nagyerejtű.)** Hampel Berthold, napszámos tegnap este beült egyik pálinkás butikba és ott hamarosan tele-itta magát geberduszszal. Mikor a feje tele lett, a zsebe pedig kiüresedett, össze akart vészni a butik törzsvendégeivel, a kik azonban egyszerűen kitétték a szűrét az utcára. Ott aztán mindenkivel birkózni akart, kiabálván, hogy olyan nagy az ereje, hogy senki sem bír vele. De bizony a rendőrök mégis lebirták gyűrni a nagy erejtű Bertholdot és bevitték a torony alá, hogy kialudja fejéből a szeszt. Azóta még mindig alszik.

— **(Razzia.)** Az éjjel razzia tartott rendőrségünk, a mely alkalommal tizenöt csavargót fogtak el, köztük öt nőt is. Egyik, valami Vojnár Teréz, kint a szigetkülvárosi réten került a rendőrök kezei közé és sehogysen akart kötélnek állani, hogy bemenjen a börtönbe. Csak mikor megkötözéssel fenyegették, akkor engedelmeskedett. Az elfogott csavargókat majd ki fogják toloncolni a városból.

— **(Amerikai sztrájkok.)** Komoly fordulatot vett a szénbányászok sztrájkja Indiana államban. A bányatulajdonosok importált munkaerővel akarják pótolni a sztrájkoló Unió-munkásokat, mi vérontásra is vezetett. A Sunny Side bánya operátorai 30 néger bányászt hozattak Kentukyából. Mikor ezek éjjel a bánya felé tartottak, a bokrokból lövések dördültek el. A nem-unió emberek közül többen viszonzták a lövéseket, mire általános tüzelés keletkezett, melynek folytán heten megsebesültek, közülök hárman halálosan. A Mississipitől nyugatra fekvő államokban egy idő óta 30.000 bányamunkás volt sztrájkon. A »United Mine Workers« szövetség küldötteinek fáradozásai folytán a munkaadók beleegyeztek a nyolc órai munkaidőbe és 12 $\frac{1}{2}$ —15 százalék, béremelésbe, úgy igazságosabb szénmázsálási módszerbe, minek folytán a sztrájkoló közl 22.000 nyomban fölvehette a munkát Missouri, Kansas, Arkansas államokban és Indian Territoriban. Az Egyesült-Államok összes tükörüveg-gyárait bezárták arra az időre, míg az új bérszabás elkészül és alá lesz írva valamennyi gyár által. Ez eltarthat hat hónapig is és addig nem készítenek ablaküveget az országban. A Carnegie-féle acélgyárak munkásai örömmel fogják fogadni a hirt, hogy az orosz kormány szibériai és kínai vasutainál szükségelt 180.000 tonna acélsinre adott rendelést a gyárnak. A rendelés közel öt millió dollára rug és 2 $\frac{1}{2}$ évre látja el jó munkával a Carnegie gyárak összes munkásait.

— **(Tolvaj leány.)** Sugar Ferenc, pellérdi vasuti állomási előljárónál szolgált Hatta Katalin cseléd, a ki rövid szolgálat után egyszerre csak eltűnt a háztól. Előbb azonban a padláson összeszedett egy csomó ruhaneműt és azzal szökött meg szolgálati helyéről. A nyomozás során Pécssett akadtak rá s letartóztatván bekísérték az ügyészséghez.

— **(Feldúlt szőlő.)** Köttény István, katádai lakoson nemtelen boszút állt valami ismeretlen ellensége. Egy reggelre kivágott a szőlőjében egy csomó gyümölcsfát és szőlőtökét s ezzel mintegy 250 forint kárt okozott

neki. A káros feljelentésére megindult a nyomozás a tettes után, de még eddig nem tudták azt kézrekeríteni.

— **(Meg akarta ölni a fiát.)** Szent-Erzsébeten véres családi drámát akadályoztak meg a napokban. *Kora* István, ottani lakos, a ki ismert rabiátus ember hírében áll, emberölésért már tizennégyévi fegyházra volt ítélve s most is feltételes szabadságon van, összezördült a fiával, ifj. *Kora* Istvánnal. Az összezördülés közben az apa oly dühbe jött, hogy kést rántott és fiára rohant, hogy megöli. A fiu szerencsére félreugrott előle és így kikerülte a halálos dőlést; bár azért megsebesült, mert a kés a bal oldalába hatolt be. Az eset a hatóság tudomására jutván, a fia élete ellen törő apát letartóztatták s bekísérték a szentlőrinci járásbíróság börtönébe.

— **(Névmagyarosítás.)** *Cettl* János községi másodjegyző nagy-szokolai lakos, valamint kiskori gyermeke, *Margit* vezetéknévűnek »Csornai«-ra kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel, megengedtetett.

— **(Himen.)** *Kerdl* Lajos, pécsi kereskedő, a jövő hó 5-én tartja egybekelését *Schärf* Valériával, *Schärf* Ágoston, m. kir. főmérnök és neje *Schick* Valéria leányával Sziszekén. — Ma délelőtt kötött házasságot a pécsi anyakönyvi hivatalban *Gál* Adolf Ödön dr., ujvidéki ügyvéd *Mitzky* Ellával, *Mitzky* Mór pécsi kereskedő leányával. Házassági tanúk voltak *Gansel* Bernát kereskedő Bodrog-Monostorszegről és *Goldberger* Ignác Mór, építési vállalkozó Szegzárdról. Délután félöt órakor az új pár frigyét az izraelita templomban is megáldatta, hol fényes esküvői szertartás közepette *Perls* Ármin dr. főrabbi hatásos beszédet tartott az új párhoz.

— **(A folt, mely — nem tisztít.)** Iszonyatos meleg van odakint, az emberek kétségbeesetten izzadnak, s uszónadrág után sóhajtoznak, következképpen itt van az uborkaszézon, midőn minden valamire való betörő nyaralni megy, a szerelmes emberek pedig várnak az öngyilkossággal míg kissé lehül a levegő, mert ilyen kutya melegben még szeretni sem esik jó. S ilyenkor az ujságíró mesterember, hacsak nem hozatja meg a fiu-meit cápát a balokányi tóba, vagy nem rögtönöz holmi »Percel-utcai éjjeli csendélet«-et »özvegyek által felképzelt fürdőző ifurakkal«-vegyest, akkor bizony kénytelen az olvasó közönség jószívűségéhez folyamodni, s így tán sikerül neki az olvasók embertársaik iránti szánalmát felébreszteni. Ezt teszük mi jelen hírünkkel is, mely különben nem volna érdemes a nyomdafestékre, mert mindössze annyi történt, hogy ma délelőtt egy fekete ruhás fiatal hölgy üdülési szempontból az alsó sétány lombos fái alatt sétálván, letelepedett az egyik padra. Mikor aztán felkelt, a járók-kelek nem tudták visszafojtani előtörő mosolyukat, s ki tudja meddig mosolyogtak volna még, ha egy szemtüles suszterinas oda nem bátorodik a hölgyhöz, nem csekély maliciával mondván:

— Kisasszony! Maga hátul »fél gyászba«-öltözködött.

No persze! Mert az új festésű padnak hófehér színe olyan secessionista tájképet mázolt a hölgy fekete ruhájára, amelyet csak egy istenáldotta kezű piktor volna képes csele-

kedni. Ez a dolog kedélyesebb része, a boldogabbik vége azonban az, hogy ha már be méltóztatik festetni a T. toronyaljának az alsó sétányi padokat, hát tegyenek oda valami figyelmeztető jel felét, mert így bizony csakhamar híressé fog válni a város tájképfestészeti műterme. Hogy honnan tudjuk ezt a historiát? A toronyalji uraktól, ahol a kárvalott hölgy panaszt emelt a folt ellen, a mely nem tisztít!

— **(Balaton a papnövelde utcán.)** Semmi örvendezés, semmi üdvözlés mélyen tisztelt Közönség! Dacára a sok házbékracárnak, még nem vagyunk ott, hogy a város Tanácsa az itthon maradt nyaralók részére lecsapolta volna a Balaton tavat. Korántsem! A Balaton úgy került a mi öreg városunkba, hogy a papnövelde-utca valamelyik házában nagy mosás van s a kékítésnél használt viz, melyet kiöntöttek, mint a Balaton ezer kék hajjai, végig ömlött a vízfolyáson, le a Széchenyi-térig, a hol számos bamulója akadt, sőt, hogy a csalóka kép még idillikusabb legyen, néhány gyerek apró papírhajókat eresztett a kékülő hullámokra, mi aztán oly hű képét nyújtotta a Balatonnak, hogy lapunk egyik romantikus hajlamu barátja rögtön Balaton melléki »Anzichts-kártyát«-menesztett a Széchenyi-térről Szliácson nyaraló ideáljának! Aztán panaszokdjék még valaki Pécsről hamar!

— **(Oltárszentelés Német-Ujfalu.)** Alig egy hónapja, hogy a helybeli »Miaszonyunkról«-nevezett apácák templomában *Troll* Ferenc v. püspök a két éve szentté avatott *Fourier* Péternek, a zárdaszüzek rendje megalapítójának képét megszentelte és a közös tiszteletnek átadta. S most ismét egy ilyen újabb ünnepélyről számolhatunk be. Német-Ujfalun (Somogy megye) *Grauhoffer* János és neje szent Antal oltárt állítottak föl, s ennek megszentelésére *Vesztergom* János plébános *Troll* Ferenc v. püspököt hívta meg. Vasárnap délelőtt 10 órakor érkezett *Troll* Ferenc Dobszára, mint Német-Ujfaluhoz legközelebb eső állomásra. Az állomáson *Vesztergom* János várta gróf *Andrássy* Aladár négyes fogatán és harminc tagu bandérium. Tizenegy órakor érkezett be Német-Ujfalura, hol fehérbe öltözött lányok és a falu jól szervezett zenekara várták. Zenészó és mozsarak durrogása között érkezett meg a plébániára, hol főpapi ornátusba öltözködve, fényes papi segédlettel, körmenetet vezetve a templomba vonult. A templom előtt diadalkapu volt fölállítva e fölírással: »Isten hozott szeretett főpásztor!« A mise 11 órakor vette kezdetét. Evangelium végeztével, mielőtt az ezrekre menő sokasághoz egy nagyszabású beszédet tartott volna, megszentelte a szent Antal oltárt és szent József képét. Félegykor a körmenet visszatért a plébániára. Két órakor harminc teritékű ebéd volt. Jelenvoltak a többek közt: *Stefánits* Pálné, görögalyi földbirtokosnő, leányával, *Mariskával*, *Troll* Ferenc v. püspök, *Pados* Viktor gyöngyösmelléki orvos, volt 48-as honvéd, *Kenedy* Béla teklafalusi jegyző nejével és fiával, *Nucsecz* Márton ferencendi szerzetes, *Földes* Dezső végzett theologus, *Tóth* Lajos IV. éves, *Marton* Sándor III. éves, *Fekete* Antal III. éves pécsyegyházmegyei hittanhallgatók. Egymást érték a szebbnél-szebb és hazafias tósztok. *Troll* Ferenc egyik felköszöntőjében

a tervbe vett teklafalusi kápolna költségeinek fedezésére 100 forintot ígért meg. Négy órakor vecsernye volt. Utána *Troll* Ferenc Német-Ujfalui előjáróságát fogadta, kiknek nevében *Gróss* János bíró köszönetet mondott a választott püspöknek fáradságáért. Még ugyanaz nap a 6 órai vonattal, a néptől szívélyesen elbucszván, hazautazott a püspökhelyettes Pécsre.

— **(Mulatság a Petőfi-ben.)** *Szabó* Sándor, a »Petőfi«-vendéglő tulajdonosa, tegnapelőtt igen sikerült mulatságot rendezett vendéglőjében. A mulatság kerti ünnepély jelleggel birt s volt verseny-kisorsolás is, a menyinyiben egy bárányt és két libát sorsoltak ki. Hogy pedig se a bárány, se a két liba nem volt — kacsá, legjobban bizonyítja az, hogy holnapután (csütörtökön) este fel lesznek tállalva paprikásnak, a mit tamburás zene mellett költhet el a publikum.

— **(Meglopott munkás.)** *Haur* Pál téglagyári munkás lakásába belopózott, annak távollétében, egy eddig még ismeretlen ember s kilopta a szekrényből a munkás összes készpénzét, tizenhat forintot. A károsult fél panaszára megindult a nyomozás a tolvaj után, eddig azonban még nem jutottak a nyomára.

— **(Annák napja.)** Holnap lesz Anna asszony emléknapja, az Annák napja. E nap a nyári névnapok legkedveltebbje s különösen a fürdőhelyeken ünneplik meg kedélyes mulatságokkal az Annanapot. Sok helyen már előzőleg megtartották az Anna-bált, így például — mint tegnap este megjelent lapunkban közöltük — a harkányi fürdőben is megvolt már az Anna-bál. De azért elég sok bál maradt holnapra is, sőt tartanak nem egy helyen Anna-bált még a jövő vasárnap is. És ez csak azt mutatja, hogy az Annáknak sokan vannak az imádóik is, a kik holnap mind üdvözölni fogják az Annákat névnapjuk alkalmából.

— **(Kettős kinevezés.)** *Kaufmann* Mátyás végzett joghallgató pénzügyi fogalmazó gyakornokká neveztetett ki. E kinevezéssel együtt vette kézhez zalavármegyei árvaszéki jegyzővé történt helyettesítését is s *Kaufmann* most a fogalmazó gyakornoki állásról lemondván, az árvaszéki jegyzői állást foglalja el Zala-Egerszegen, hogy Zalamegye tisztviselője lehessen.

— **(A fegyelmi választmány ülése.)** A vármegyei fegyelmi választmány ma délelőtt tíz órakor ülést tartott, melyen a főispán távolléte folytán *Tormai* Károly alispán elnökölt. Az ülés tárgyát a *Mácsai* Antal, *Rédey* Károly, *Finta* Ignác és *Tinyó* János síklósi polgári iskolai tanárok ellen botrányos életmód folytatása miatt a közigazgatási bizottság által elrendelt fegyelmi vizsgálat képezte, melynek eredményeképp a fegyelmi választmány *Mácsay* Antalt dorgálásra, *Tinyó* Jánost ötven forint pénzbírságra ítélte. *Finta* Ignácot illetőleg a fegyelmi választmány elrendelte a folytatólagos vizsgálatot, míg *Rédey* Károlylyal szemben a további eljárást megszüntette.

— **(Baleset.)** Ma délelőtt véletlen baleset érte *Unger* Vince orgonakészítő, *Kossuth* Lajos-utca 10. szám alatti lakost. Töltött revolverét tisztogatta, mikor a fegyver véletlenül elsült és jobb keze kisujját szétroncsolta a

lövés. A golyó a szoba ablakát betörve a szomszéd lakás konyhájába repült és ott akadott fenn a falban.

— **(A város a Petőfi-ünnepen.)** A városi Tanács mai ülésében foglalkozott a módozatokkal, hogy miként vegyen részt a város az országos Petőfi-ünnepén? Elhatározták, hogy Pécs város koszorút helyez Petőfi emlékezetéül a segesvári honvédsírra s e koszorút a polgármester több tanácstag s az esetleg jelentkező deputáció kíséretében viszi Segesvárra a jövő vasárnapi országos ünnep alkalmából. A Pécsen hétfőn délelőtt a Nemzeti Kaszinóban rendezendő Petőfi-ünnepen a Tanács tagjai szintén részt fognak venni.

— **(Huszonötéves találkozó.)** A pécsi püspöki papnevelőintézet 1874-ben végzett növendékei a jövő hó 8-án huszonöt évi találkozóra gyűlnek össze Pécsen. A volt theologus társakat *Dvorssák* János praelátus hívja össze a nevezetes évforduló alkalmából találkozásra.

— **(A köpöcsészsékről.)** Tudvalevőleg belügyminiszteri rendelet parancsolja meg, hogy minden nyilvános helyen, vendéglőben, kávéházban és hivatalokban köpöcsészsék alkalmaztassanak, hogy így a közegészség biztonságának ez uton is elég legyen téve. Ilyen köpöcsészsék alkalmazását Pécsen is foganatosították, de minden haszon nélkül. Pedig ezek a köpöcsészsék mind külföldi gyártmányok, Csehországból valók és méregdrágán szállították ide hozzánk. Hát akkor senkiben sem ébredt fel a lokálpatriotizmus; senki nem látta meg, hogy hiszen Pécsen a Zsolnay-gyár már egy év óta készít ilyen köpöcsészséket *Ludvig* Ferenc dr. kerületi orvos rajza után s e csészséket a budapesti vámhivatal, pénzügyminiszterium és a magyar államvasut igazgatósága meg is rendelte. De hát nekünk sohse kell, a mi idevaló, hozatunk külföldről rosszat és drágát. A Zsolnay-gyár nyolctéle fajtájú ilyen csészséket készít, a legolcsóbbtól egészen a zománczott és szecesszionista dekorációkkal ellátottakig. Végre most a városi tanács megemeberte magát s az összes hivatalok számára rendelt a Zsolnay-gyárban ilyen csészséket, melyekkel az iskolákat és ovodákat is ellátta.

— **(Huszezer mágnás a tömlőben.)** Azt a szegény egész közönséges kis tolvajt, aki azt hiszi, hogy a nagyon hiányos igazság csak a kicsi embert juttatja a börtönbe s a nagy tolvaj szabadon szaladgál, megnyugtatták ezek az itt következő adatok: Európa fogházaiban ez idő szerint huszezer arisztokrata ül. Oroszország egymaga tizenkétezer herceget, grófot, bárót liferál ehhez a summához. Olaszország se szegény ebben a tekintetben. Ezernél több a mágnás rabja. A legnagyobb részük teljesen elszegényedett régi nagy familia sarja, aki nem tud dolgozni s szélhámoszággal próbálgatta tovább élni — urasan. A legtöbb különben azért ül a tömlőben, mert — gyilkolt. A Maddalena nevezetű fogházban két Notarbartolo herceg, két testvér élete fogytáig ül. Egy fiatal törzstisztet szurtak le hátulról, mert féltették a testvérüket tőle. Ebben a fogházban van elcsukva tizésszáz Carrucciola herceg. Ennek az urnak már piszkosabb a dolga. A feleségét rávette, hogy irassa át minden vagyonát az ő nevére — s aztán megmérgezte, Hogy csak

a legillusztrisabb társaságban maradjunk, egy belga fogházban Loos-Casvarem Charles herceg ül, ez az ur pedig egyenes leszármazottja egy uralkodó fejedelemnek s egy másik herceg, bizonyos Barele nevezetű, azért van elítélve élete hosszaiig kényszermunkára, mert az édes anyját tette el láb alól. Szóval nemely tömlőcökben igen elegáns társaságok vannak együtt.

— **(Megtámadott gazda.)** Menyhért János nagy-kozári lakost a napokban, a mint kocsiával Pécsről hazafelé igyekezett, eddig ismeretlen tettesek megtámadták, kiktől Menyhért csak úgy tudott szabadulni, hogy a lovak közé csapott és elhajtatott. Hogy kik voltak a támadók s mi volt szándékuk, azt majd a gazda panasza folytán megindított vizsgálat fogja kideríteni. Rablási szándékuk alig lehetett, mert a gazda kocsiján saját személyén kívül más semmi sem volt, s az idő sem olyan vásáros, hogy a támadók pénzt sejtettek volna Menyhértnél.

— **(Aki gyertyát lop.)** Mannheim Jónás szigeti külvárosi szatócs boltjába tegnap este beállított egy eddig ismeretlen ember, ki két krajcárért pálinkát kért, amit azonban a szatócs megtagadott tőle, mert nem árul pálinkát. A »vevő« tudomásul vette a dolgot s elindult, kifelé menőben azonban egy zsák liszten fekvő csomag gyertyát felkapott s azzal futásnak eredt. A szatócs panasza folytán most keresik az ismeretlenség homályában hűsülő alakot.

— **(A próba egér.)** Ismeretes, hogy a bányakatasztrófaoknál a munkásokat nagyobb részt a szénoxid öli meg és nem a robbanás ereje. John Haldane, az oxfordi egyetem tanára most azt a fölfedezést tette, hogy a kisebb melegvérű állatok sokkal hamarabb pusztulnak el a szénoxid következtében, mint az emberek. Így például egy egér legteljebb három percig él olyan mennyiségű szénoxidban, amennyiben az ember egy jó félóraig is élhet. Ezért tehát azt ajánlja Haldane, hogy a bányászok a biztonsági lámpa mellett egy egeret is vigyenek le magukkal a tárnákba, akkor aztán kevesebb lesz a szerencsétlen halál.

— **(Ellopott pósta.)** Az is csak Amerikában történhetik meg, hogy egy város ellopta a másik városnak a postahivatalát. A vállalkozó szellemű város neve: Mountain View. Egy hónap előtt még lakatlan mezőség volt a helyén, ma élénk város, 4000 lakossal. Most már csak egy hiányzott a boldogulásukhoz: postahivatal. Kérvényezték is Washingtonban, honnan a napokban érkezett az elutasító válasz. A főpostamester nem látta szükségét új postahivatal fölállításának, már csak azért sem, mert pár mérföldre Mountain View-től van Mount View nevű helység postahivattal. Hozzá tették Washingtonban, hogy talán Oakdale postahivatalát át lehetne helyezni Mountain Viewba. A két helység egymástól mástól mértföldre fekszik. Mountain View erélyes polgárai megértették az intést, de resteltek az újabb kérvényezés hoszadalmasságát. Rövidebb utat választottak: péntek este átmentek Oakdalebe és — ellopták az egész postahivatalt. A faházat kerekre rakták, elölték Mountain Viewba és szombaton reggel már Mountain View főutcáján osztotta ki a postát a postamester. Oakdale lakossága eleinte zavargással fenyegetett, de aztán megnyugo-

dott sorsában. Így kapta meg Mountain View a postahivatalt.

— **(Ellopták a pénztárcáját.)** Nagy csődületet okozott ma délelőtt a piacon valami vidéki asszony, ki jajveszékelve kiabálta, hogy három forinttal terhelt pénztárcáját ellopta valaki. A siránkozó asszonyt feligazitották a rendőrségre, ahol megígérték neki, hogy kézrekerítik a tolvajt. S horribile dictu! A rendőrség megtartotta a szavát, mert még a délelőtt folyamán elcsipte a tettest *Leiter* József cipészinás személyében, kit éppen akkor fogtak el, midőn egy indóház-utcai korcsmában egy pohár sört vásárolt magának. S most meg van a kárvallott asszony pénze egy hatos hijjával, hanem most meg az asszony nincs meg, hogy a pénzt átadhassák. Remélhető azonban, hogy az is megkerül.

— **(Borzasztó népitélet.)** Amerikában még mindig nem multa idejét a lincselés divatja. Egy newyorki távirat rémes példáját hozza a yankeek ítélkezésének. A louisianai Tallulah városban történt, hogy Hodges orvos összeveszett az utcán egy olaszszal, a ki erre lekapta válláról vadászfegyverét s rá-sütötte az orvosra. Hodges halálosan megsebesült. A véres esemény annyira fölháborította a lakosságot, hogy az olaszt és a társaságában volt öt honfitársát fölakasztották a legközelebbi fára s testüket még azután is össze-vissza lövöldözték. A meglincselte olaszok nevét még nem tudják.

Törvénykezés.

§ **A végrendelet ereje.** Angliában a legfőbb törvényszék a minap érdekes határozatot hozott. Francis Hope lord, a newcastle-i hercegnek öcsce és örököse ugyanis azt kérte, hogy eladhassa a híres kék gyémántot, melyet nagyanyjától, Anna-Adéle Hope asszonytól örökölt, azzal a föltétellel, hogy köteles a családi ékszerek között megőrizni a maga nemében szinte páratlan drágakövet. A törvényszék nem engedte meg a gyémánt eladását. Ennek a gyémántnak érdekes története van. Egy Tavernies nevű utas hozta Indiából, a kitől Colbert vette meg XVI. Lajos francia király számára és a koronagyémántok között őrizték. 1792-ben, mikor a királyi ékszereket elrabolták, a gyémántot egy Guillert nevű hadapród Londonba vitte és eladta. Később két egyenlőtlen nagyságu részre osztották és a nagyobbikat megvette Hope, egy gazdag bankár. A mostani Francis Hope lord azért akarta eladni a gyémántot, mert minden vagyonát elverte és csak ötvenezer franknyi járadéka maradt meg. A legfőbb bíróság tárgyalására meghívott szakértő kijelentette, hogy a Hope-féle kék gyémánt csak négyszázötvenezer frankot ér, mert nemrég találtak egy kétszer akkora gyémántot, a mely szintén kék színben ragyog és ezáltal a Hope-féle gyémántnak, mely eddig páratlan volt a maga nemében, értéke nagyon csökkent.

T a n ü g y.

(**Iskolai Értesítők.** A kaposvári áll. főgimnázium értesítőjét közli *Danilovics* János igazgató. »A művészet és a gimnázium« címen dr. *Kohlbach* Bertalan értekezik. A nyolc osztály egész tanítási anyagához táblázatot közöl,

mely megmutatja, hogy minden osztályban mely tárgyakból miféle szemléltetési eszközök használandók. 449 tanulójuk volt. Sürgetik a városban polgári iskola állítását a gimnázium népességének csökkentésére. A tanulóknak csak fele volt kaposvári. — A *szegezárdi* áll. seg. közs. polg. leányiskola értesítőjét szerkesztette *Kovácsné Nagy Lujza*. 178 magyar tanuló mellett csak 12 német tanuló van, holott az ugyanottani polgári fiúiskolában 136 magyar mellett 56 német anyanyelvű van. Régebbi tapasztalat, hogy a nemzetiséget jobban vonzza a fiúiskola, mint a nőnevelő intézetek. Panasz-kodik az igazgató, hogy a vidéki leánykák évközben sokszor cserélnek kosztoshelyet.

Közigazgatás.

□ **A csemegeszőlő eladása.** A földmivvelésügyi miniszter köriratot intézett a gazdasági-, szőlőszeti- és pince-egyesületekhez s ez egyesületek útján fölszólítja az ország szőlőbirtokosait, hogy csemegeszőlő termésüknek eladásra szánt mennyiségét — a fajta és ár megjelölésével — augusztus 10-ig jelentsek be. A földmivvelésügyi miniszter ez intézkedésének célja az, hogy a rendelkezésére álló csemegeszőlő-készletek kimutatását itthon és a külföldön közzétegye, az érdeklődők figyelmét a forrásokra, a honnan csemegeszőlő beszerezhető, fölhívja s ezen az uton a csemegeszőlő értékesítését előmozdítsa. A szükséges bejelentési lap a földmivvelésügyi miniszterium szőlőszeti osztályától levelezőlapon irt egyszerű megkereséssel megszerezhető.

□ **A vetések állása és a mezőgazdasági állapot.** A földmivvelésügyi m. kir. miniszterhez a gazdasági tudósítókól beérkezett jelentések szerint az ország minden részében, különösen az Alföldön és a felvidéken gyakori esőzések voltak a lefolyt időben is, mindazonáltal az időjárás mégis szárazabb jellegű volt s kevésbé akadályozta a munkálatokat. Ezen körülmény dacára azonban igen sok helyen a helyi zivataros zápor- és jégesők, itt-ott pedig a viharos időjárás a learatott gabonában jelentékeny kárt okoztak. Így tehát július havának második harmada sem mult el kár nélkül. Kvalitásra nézve egyedül a zab ígér jó közép-termést, míg a buza tulnyomólag csak közepes, amennyiben annak átlagos súlya az eddig megejtett próba-cséplésekből ítélve 76—78 kilogrammos; a dőlt búzákból többnyire 74—75 kilogrammos és csakis a kiválónban fejlődött s meg nem dőlt búzából csépelnek 79—82 kilogrammos magot. Acélos szép piros búzában nincsenek ugyan hijában a gazdák, de koránt sincsen oly sok szép minőségű buza, mint a mire még e hó elején kilátás volt. Mennyiségileg a termés főképp búzából rendkívül különböző eredményt adott. A próba-cséplések sok helyütt igazolták a gazdák aggodalmait, mert a rozsda- és üszögkár néhol tényleg jelentékeny, másutt azonban egészen jelentéktelen lett. Leginkább az alföldi gazdák csalódtak, részben azonban a dunántuliak, sőt a Tisza-vidéki gazdák is, a kik között sokféle hallani panaszokat. Az utóbbi időben uralkodó rekkenő hőség is többféle kárt okozott. A terméseredmények, az összes számbavehető tényezőket figyelembe véve, országos átlagban egyáltalában nem mondhatók kedvezőtleneknek, mindazáltal a közepes átlagot sem haladják meg, bárha néhol a gabona várározáson felül, azaz meglehetősen jól fizetett, úgy mennyiségileg, mint minőségileg. Az őszi búzára nézve tolytatólagos károsodásról több helyen panaszkodnak. Összefoglalva már most a fő eredményeket és figyelembe véve, hogy a bevetett

terület 5,515.000 kat. hold — kitűnik, hogy az országosan várható átlagos búzatermés hozama megközelíti a 7 métermázsát, vagyis végeredményben remélhető mint egy 36·85 millió métermázsá. Szemben a multkori állapottal a búzatermés kilátások mennyiségileg némi emelkedést mutatnak, a mit leginkább a hegyi vidékek jó termésének tulajdoníthatni. A mult évben termett közel 35 millió métermázsá és így az ideai termés valamivel kedvezőbb.

A rozs és kétszeres terméshozama teljesen egyenlő lesz a mult évvel.

Az árpa aratását is nagyon akadályozta az esős időjárás s ennek a kapcsán főképp minőségileg jelentékenyen romlott a tavaszi árpa, melynek termelését különösen a felvidéki részeken rendkívül kiterjedten üzik. Sörárpa csak elvétve lesz elsőrendű; többnyire sárgás és részben barnás színű árpa termett az ország nagy részében. Így tehát az ideai árpa nagyjára lesz használható. Mennyiségre nézve ez árpatermés hozamában szintén nincsen lényeges változás és így a közepes átlagot, a mint a próbacséplések mutatják — megadja, habár ez a termés és egyes vidékek jobb termése következtében valamivel javult. Az árpa terméshozama eszerint — szemben a mult évvel — mennyiségileg csaknem egyenlő.

A zab aratása az alföldön már megindult; a hegyi részeken azonban most zsendül, sőt itt-ott még egészen zöld. A terméskilátások nagyjára változatlanok.

A repce cséplését bevégezték. A cséplés eredménye utóbb javult, kivéve a Duna balparti vidékén.

A kukorica fejlődésének az időjárás kedvezett, zászlóját nagyrészt kihajtotta, jól csövesedik és jól virágozik. Az utóbbi idő alatt javult.

A hüvelyesek jól állanak, terméskilátásuk kedvező.

A kerti vetemények közül a zöldség és főzeléktelék jól diszlenek, az ország déli részén helyenkint hiányos állású, sőt néhol pedig jégverés érte.

A takarmány és cukorrépa-vetések az egész országban kifogástalanul fejlődnek és jó termésre nyujtanak reményt.

A burgonyára az utóbbi szárazabb idő előnyös volt, de az előző túlnedvesség következtében a rothadás már nagyobb mérvet öltött.

Mesterséges takarmányok: a here és lucerna kaszálását az eső minőségében rontotta, a zabos bükköny, mely szintén kint ázott, nem volt még egészen betakarítható.

A köles és tatárka, bár helyenkint ritkán állanak, gyomosak, általában azonban jól fejlődnek.

A kender és len-vetések állása általában kielégítő. A kender mindenütt virágozik. Zápor és jégeső helyenkint kárt okozott.

A dohány csaknem mindenütt szépen fejlődik; bugázzák, kacsozzák, Dunántúl törését is megkezdették. A sarju szépen fejlődik, néhol kaszálni kezdték.

A legelők fűnövése kielégítő, helyenkint azonban, kivált az erdélyi országrészen, már apadóban van.

A szőlőtermés kilátása a többfelé mutakozó peronospora, lisztharmat és szőlómoly dacára kedvező maradt. Több helyütt harmad-szorra permetezik.

A gyümölcsstermés kilátásai változatlanul gyengék; helyenkint a szilvából, dióból és almából jó termést várnak.

□ **Állatjárványok.** A legújabb statisztikai kimutatás szerint *Baranyamegyében* az állatjárványok állása a következő: Veszétség: Lancsuk 1 u., összesen 1 község 1 u. Takonykőr és bőrféreg: Baranya-Sellye 1 u., Szébeny 1 udv., összesen 2 község 2 udvar. Tényészbenaság és hólyagos kiütés: Karancs 7 u., Laskó 2 u., Lipova 4 u., Maráza 20 n., Pécsvárad 10 u., Szellő 11 u., összesen 6

község 54 udvar. Rühkór: N.-Kozár 2 udv., összesen 1 község 2 udvar, Sertésorbánc: Áta 6 u., Babarc 8., ud., Benge 4 u., Beremend 3 u., Birján 10 ud., Egerágh 11 udv., Geresd 11 u., H.-Hetény 7 ud., Kis-Bicsérd 11 udv., Lancsuk 9 u., Málom 9 ud., M.-Sóros 5 ud., Mocsolád 8 u., N.-Kozár 3 u., N.-Pal 12 u., Ózd 1 u., Rácpetre 5 ud., Sásd 11 u., Szilágy 4 u., Vaiszló 1 udv., összesen 21 község 155 udvar. Sertésvész Beremend 1 u., Gerényes 6 u., Hidasd 1 u., Kékesd 1 u., Kéménd 15 u., Monosokor 1 u., M.-Mecske 1 n., Maráza 9 u., Orftű 19 u., Pécsvárad 5 u., Petárda 1 u., Rákos 1 u., Szilágy 1 udv., összesen 14 község. *Somogy megyében* Takonykőr 10 községben 10 udvarban, hólyagos kiütés 1 községben 1 udvarban, rühkór 1 községben 1 udvarban, sertésorbánc 1 községben 3 udvarban és sertésvész 27 községben uralkodik. *Tolnamegyében* léptene 1 községben 1 udvarban; takonykőr 1 községben 1 udvarban, hólyagos kiütés 1 községben 8 udvarban, sertésorbánc 2 községben 15 udvarban és sertésvész 25 községben uralkodik.

TÁVIRATOK.

— **A Dreyfus-pör revíziós tárgyalása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Egy rennesi magántávirat szerint a Dreyfus-pör revíziós tárgyalására az államügyész megidézi mindazokat, akik a per anyagával bármilyen vonatkozásban állanak. Így megidézi Henry ezredes özvegyét és megidézte a perben ítélt 1894-ki haditörvényszék tagjait is.

Mazeau kijelentette, hogy a semmitörvényszék revíziós ítélete semmiféle irányban nem korlátozza a haditörvényszék jogait.

— **Magyar bányászok katasztrófája Amerikában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A pennsylvaniai Brownsville városában nagy bányarobbanás történt, melynél négy bányász halálát lelte, kettő pedig súlyosan megsérült. A szerencsétlenül járt bányászok magyarok voltak.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. július 25.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, májusra: —; októberre: 8·31. —
Tengeri: 4·66. — Rozs: 7·68. — Zab: 5·45.

Az értéktőzsdén az árák a következők: Osztrák hitelrészvény: 384.—. — Magyar hitelrészvény: 369.—. — Államvasut: 348.—.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Tanoncz felvétetik

Paulicsek János hentes üzletében
Pécsett, szigeti országut 1. szám alatt.

Értekezhetni ott az üzletben.

5391. sz.
Tlkv. 1899.

Árverési hirdetemény.

A pécsváradi kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhirre teszi, hogy Varga Mihálynak — Varga Imre elleni vagyonszétválás megszűntetési ügyében a késedelmes fizetők Varga Pál és neje ellenében a pécsváradi kir. jbiróság területén lévő P.-Szt.-Erzsébet község határában fekvő a p.-szt.-erzsébeti 228. sz. betétben Varga Imre (nős Bakó Terézszel) és Varga Mihály (nős Mató Erzsébettel) nevében álló A. I. 157/1 hrsz. beltelki kert, 157/2 hrsz. beltelki, kert, 158 hrsz. 65 népsz. beltelki lakház, gazdasági épület és udvarra 433 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi augusztus hó 3-ik napján d. e. 10 órakor P.-Szt.-Erzsébet községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékoznak tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. 60. tcz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rend. 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsváradon. 1899. évi június hó 13-án, a kir. járásbiróság mint tlkvi hatóság.

Schill,
kir. járásbiró.

Sz. 3/1899.

Bizotts.

HIRDETMÉNY.

A jenői körjegyzőséghez tartozó Jenő, Gödre, Gyümölcsény, Palé és Szent-György községek s Szent-Márton puszta telekkönyvi betéteinek szerkesztésére kirendelt bizottság közhirre teszi, hogy az 1886 : XXIX., 1889 : XXXVIII. és az 1891 : XVI. t. cikkekben előirt helyszini eljárás végett és pedig egyelőre csupán az azonosító, 1899. évi szeptember hó 4. napján, az azonosítás befejezte után pedig a bizottság a községben megjelenend.

Ennélfogva felszólítanak :

1. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt a kitűzött határnapon megkezdendő eljárás alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel ;

2. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, hogy a tulajdonjog telekkönyvi bekebelezését a kitűzött határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézett szabályszerű beadvány útján kieszközöljék, vagy a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok alapján a telekkönyvi bejegyzés iránti kérelmeik előterjesztése végett a bizottság előtt jelenjenek meg, ha pedig telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírásra az 1886 ; XXIX. t.-cz. 15—18. §-ai és az 1889 : XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. § ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek ; és

3. azok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenezetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Sásdon. 1899. július 17-én.

Bándy József
betétszerkesztő.

Ettenberger Lajos kir. albiró helyett :
Dr. Borsitzky Imre
kir. járásbiró.

MESTRITS JENŐ

épület és műlakatos

Király-utca 38. sz. **Pécsett** Percel-utca 35. sz.

Ajánlja jól berendezett üzletét mindennemű

épület- és műlakatos munkák,

erkély-, sír-, lépcső- és kerítés-rácszatok, valamint vaskapuk és csillárok vertvasból, továbbá biztonsági záruk és rekeszek, zajtalan görredőnyök, ponyvagépezetek, villamos csengők, vízvezeték és angol closett-berendezések, a legkitünőbb asztal-tűzhelyek, központ fűtő (central) kályhák, mindennemű díszítőmunkák vert vasból való rajz- és stilszerű elkészítésére a legszolidabb kivitelben.

Segédgépek javítását s egyáltalán minden e szakmába vágó munkát elvállalok.

Midőn üzletemet a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlom, előre is biztosítom **áram versenyképességéről**, valamint gyors és pontos kiszolgálásról.

Tisztelettel

Mestrits Jenő.